

Oponentura diplomové práce

Název práce: Sojčí dům

Autor práce: Bc. Dominika Petřů

Vedoucí práce: Ing.arch. Boris Redčenkov

Oponent práce: Ing.arch. Lenka Míková

Akademický rok: 2016/ 2017, letní semestr

FA ČVUT

Volba zadání

Dominika si pro svou diplomovou práci zvolila téma velmi osobní - rozhodla se navrhnout malířský ateliér pro svou sestru spojený s malou veřejnou galerií a dílnou pro otce. Jako důvod své volby uvádí, že se chtěla věnovat reálnému zadání, které má naději pak přejít do realizace. Z toho vyplynulo i konkrétní místo pro projekt - mírně svažité pozemek přiléhající k hlavní dopravní komunikaci v malé obci Útěchov na předměstí Brna.

Postup

Autorka se v rámci úvodní části projektu věnuje pečlivým analýzám lokality i jejího okolí, její vnímavost i přehlednou prezentaci oceňuje. Pro samotný návrh se inspiruje přírodou obklopující obec, snaží se ji vnést i do samotného návrhu skrz práci s texturami a materiály. V reakci na danosti pozemku a částečně intuitivně pak pomocí koncepčních modelů dochází k výslednému hmotovému řešení.

Pavilony

Hlavním konceptem návrhu je princip pavilonů v zahradě se záměrem propojit interiér s exteriérem, otevřít stavbu vlivům okolí. Pavilony využívají terénního svahu pro částečné zapuštění a tím odclonění vnitřní zahrady, do které se obracejí. Podle autorky pavilony dotvářejí kompozici zástavby a přitom představují jen malý zásah v krajině. V tomto momentě nacházím určitý rozpor - jednak pozemek uvnitř obce není úplně krajinou a zároveň si nejsem jistá, zda rozvolněná forma opravdu kompozičně v daném místě funguje. S ohledem na záběry pozemku a okolních domů mám dojem, že vizualizace zde trochu zkreslují a kontext idealizují. Připadá mi, že navržená stavba by fungovala lépe právě ve volné krajině než na daném pozemku s relativně malými odstupy od okolních budov.

Architektura, atmosféra

Vlastní architektonické řešení návrhu vychází z jasného konstrukčního principu. Kombinace probarvených betonových stěn a dřevěných vodorovných ploch dává stavbě celistvost a vazbu na lokální materiály, práce s různými výškami zase velkorysost i různou intimitu. V tomto směru nepochybuji o tom, že se autorce podařilo návrhem naplnit svůj hlavní cíl, a sice vytvořit místo přirozeně proměnlivé a zároveň klidné, podporující tvorbu a vnímavost. Jednoduchost architektury propojená s přírodou v zahradě a denním světlem by zde fungovala jako poměrně zaručený recept, který nechá vzniknout zamýšlené atmosféře.

Dispozice, program

Relativně jednoduchý program se promítá do samotného členění stavby, hlavní objemy pavilonů odpovídají hlavním funkcím. Dispoziční řešení je na první pohled čisté, chytře využívá krčky mezi hlavními objemy pro prostory zázemí nebo jako vstup. Bližší fungování a provoz je vzhledem k osobnímu zadání těžké hodnotit, stejně tak i vhodnost orientace jednotlivých prostor. Otázkou je také volně přístupná zahrada, která je od obou ulic vymezena pouze symbolicky v rámci záměru nechat stavbu otevřenou širší veřejnosti a nauzávat ji před okolím.

Reálnost

Autorka v rámci práce zpracovává i několik základních architektonických detailů, kterými dokládá svou představu o konstrukčním řešení stavby. Z práce se ale už nedočteme nic o technickém řešení či uvažovaném provozu, což je trochu škoda. Jestliže důvodem volby tohoto specifického zadání byla jeho reálnost, chybí mi pak udržení této reálnosti i v samotném návrhu - například rozvahou o stavebních nákladech, tepelně-technických vlastnostech a podobně.

Zhodnocení

Obecně vnímám zvolené téma a zadání projektu jako docela problematické pro účel diplomové práce, protože program a funkční využití jsou poměrně volné, definují je hlavně osobní požadavky, jejichž naplnění se těžko hodnotí. S ohledem na to bych tedy čekala určité rozšíření záběru - ať už v urbanistické rovině v rámci vztahů v obci anebo naopak zvětšením měřítka a dotažením návrhu až do interiéru (například koncepcí osvětlení, rozpracováním atypických prvků) nebo do detailnějšího řešení parteru a zahrady.

Na druhé straně pozitivně hodnotím osobitý výtvarný přístup autorky, který se projevuje v celém tvůrčím procesu, samotném návrhu i ve výsledné srozumitelné prezentaci. Její práce je jemná a poetická, stejně jako prostory, které navrhuje. Tohoto přístupu i vnímavosti si cením, v celkovém posouzení tedy navrhuji projekt k obhajobě a hodnotím ho známkou B.

V Praze dne 12.6. 2017

Lenka Míková

